

lasu ne pripali, ji rabelj porine meč skoz vrat.
 5. Sv. Lucija prerokuje prihodnje dogodke. 6. Sveta Lucija prejme pred smrtjo še svete zakramente. Duhovnik jo obhaja in tolaži, dokler ne izdahne.
 7. Device neso sv. Lucijo v odprti krsti pokopat.
 8. Ob grobu sv. Lucije izpregleda slep starček, drugi bolniki se pa zatekajo k njeni priprošnji.

Na pevskem koru je naslikan angel s trobento in z napisom: Resonet Luciae fama per orbem (naj odmeva Lucijin sloves po svetu).

Te freske so bolj živih barv; rdeča in rjav-kasta prevladujeta; poleg njiju se najbolj opazuje zelena, modra in rožasta barva. Vse barve se lepo ujemajo.

Prizori in osebe kažejo jasno razdelitev s skrbno uporabo prostora. Vse je pregledno; nikjer nobena gneča ne moti. Jasno so prizori porazdeljeni, zlasti v svetišču, nekoliko manj v ladji, ker se toliko dogodkov združuje in ni imel slikar popolne svobode.

Kakor slikarji tiste dobe sploh, pozna tudi naš slikar tri vrste angelcev:

1. angelske glavičice z dvema perotnicama ob vratu;

2. prave baročne genije ali putti;

3. angele mladeniške ali dekliske postave.

Zunaj cerkve na južni strani je naslikan še velik sv. Krištof, ki pa je v teku let tako obledel, da ga je bilo treba skoro popolnoma prenoviti.

Ob potresu l. 1895. so freske vsled razpok na stropu zelo trpele. Treba je bilo lepo delo kolikor mogoče popraviti. Župnik vodiški, duhovni svetnik Simon Žužek, je delo poveril slikarju Alojziju Šubicu, ki je svetišče s Pavlom Šubicem popravil, ladjo pa je skoro vso prepustil slikarju Mateju Strnenu.

Napis zadaj na koru ne omenja sotrudnikov. Glasi si: Haec aedes sacra MDCCCVC terrae-motu laesa reipublicae sumtu picturis in calce madida restaurata est Aloysio Šubic, pictore.

Freske so bile slikane ali vsaj dovršene l. 1748., kakor izpričuje letnica v zadnjem kotu na svodu ladje na listni strani, kjer je bržkone tudi slikarjev portret.

Kako je slikar zasnoval svoj načrt? Snov mu je dala legenda sv. Lucije, razdelitev snovi v posamezne prizore pa nemška pesem o sv. Luciji, ki jo je slikar tudi zapisal v posameznih kiticah pod dotične skupine.

Glasi se takole:

1. Lucia zu Catana entschlief bey dem Grabe, Sanct Agatha erscheint ihr zu der Stund, Sye spricht: sey getrost mein Schwester, nicht ver-Sie dein Mutter ist frisch und gesund. [zage,

2. Gleich einer Seule Lucia unbeweglich stand, Da sie der Geist Gottes sterkhen thuet, Umbsonst ist all Müh der Ochsen und Heiden Paschasio trotzte in beser Muet. [Hand,

3. Als man Luciam von der Stelle nicht bringen kan, Thun sye mit Oel und Pech beguessen, Darnach umb sye ein grosses Feyer zünden an, Das sye soll das Leben einbuessen.

4. Zu schwach war das Feyer Luciam zu bewegen, Welches ihr nicht ein Härl verbrante, Es muste nur durch ihren Hals fahren ein Degen, Der sye mit der Marter Cron crönte.

SKARUČINA: NOTRANJŠČINA CERKVE.

5. Lucia weißaget viel zukhünfftige Dinge. Und kündet der Kirchen den Frieden an, So baldt die Tyrannen in die Todtes Schlinge. Fahlen und fahren in den höllischen Pan.

6. Luciae reiner Geist scheidet nicht von dem Laibe, Bis ein Priester kam mit dem Sacrament, Der sye versehe und bei ihr in Zügen bleibe, Bis auf ihrn Todt glückseeliges Endt.

7. Luciae keuscher Leichnam war christlich be-Den Paschasius schon entseelet hat, [graben, Von frommen Jungfrauen ehrerbietig getragen, Zu Syracus bekhombt seine Ruhestadt.

8. Wie glorreich das Grab Luciae war gewesen, Bezeigen viel blinde und presshaffte, Welche gleich der erwünschten Gesundheit ge-Da Gott Luciam wundersam machte. [nesen,

Te osmere kitice so bile torej slikarju kaži-pot, kako naj tvarino razdeli.